LOUIE STOWELL

Am câteva mii de ani!
N-ar trebui să mi se
impună oră de culcare!

Bookzone
BUCUREŞTI, 2022

Această carte îi aparține lui:

LOKI

Ziua întâi:

Miercuri

SCORUL VIRTUȚILOR LUI LOKI SAU SVL:

-3000

Numele meu e Loki și sunt un zeu. Sau am fost până marțea trecută. Acum, Odin m-a izgonit pe Pământ sub forma unui băiat de 11 ani. Situația e rea din mai multe motive.

În primul rând, din cauza slăbiciunii generale pe care o simt în tot corpul. N-oi fi eu cel mai puternic zeu, dar chiar acum picioarele îmi sunt ca niște bețe, iar forța mea fizică nu-i mai mare decât a unei veverițe pricăjite!

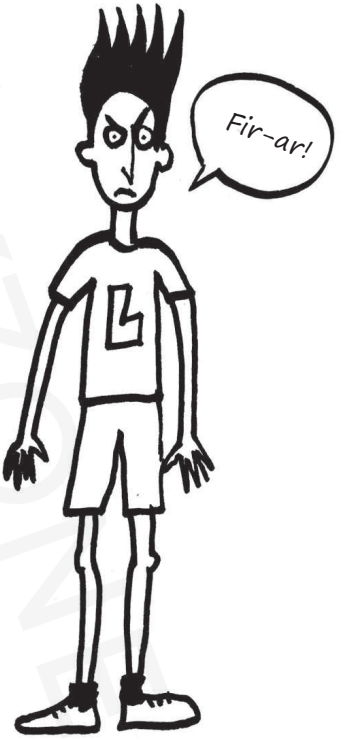

Zeii sunt de la început complet formați, așa că eu n-am mai fost până acum copil. Aparent, asta crede Odin — că o să arăt ca un copil! Ce neobrăzare!

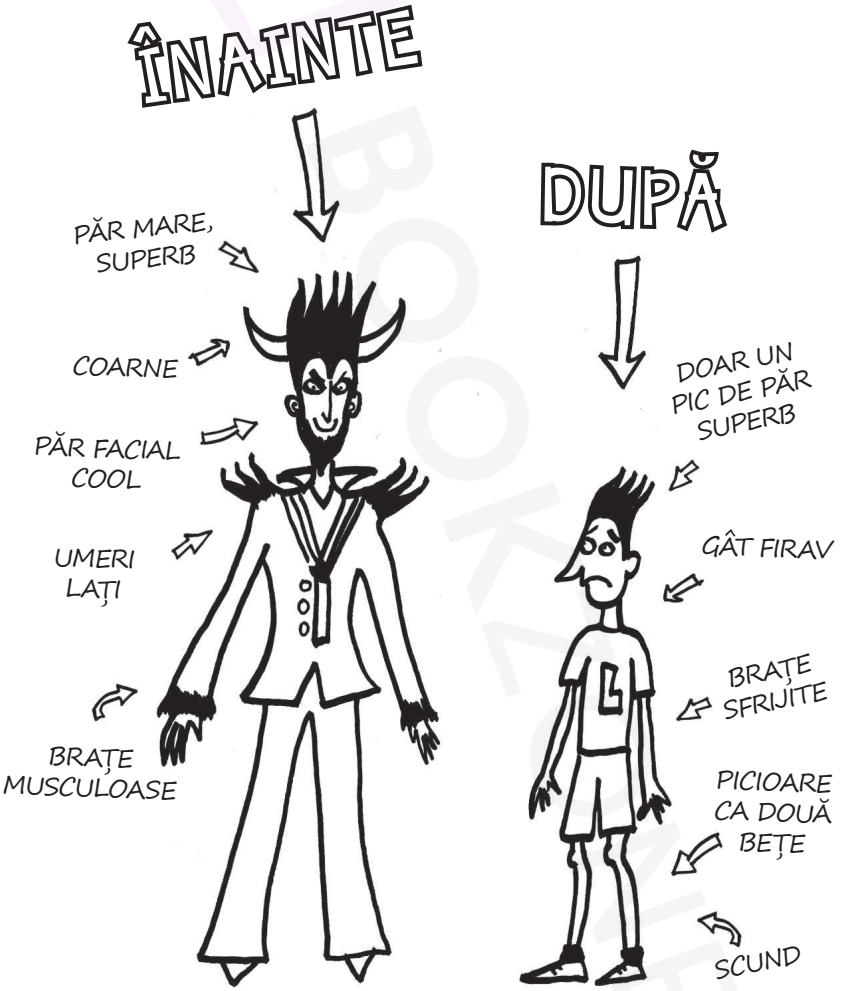

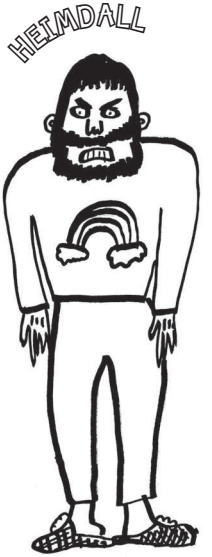

În al doilea rând, e vorba despre falșii mei părinți. Zeul păzitor Heimdall (care mă urăște) și uriașa înfricoșătoare pe nume Hyrrokkin (despre care nu știu ce simte) sunt tatăl și mama mea aici, pe Pământ. Trebuie să conviețuim și să-i ascult. Acest gând umilitor mă îngrozește! Am câteva mii de ani! N-ar trebui să mi se impună oră de culcare! N-ar trebui să fac treburi prin casă! Și în niciun caz n-ar trebui să se aștepte că o să-mi aranjez chiloții!

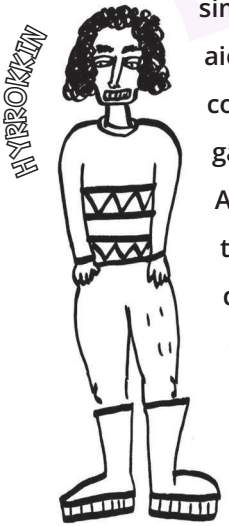

În al treilea rând, sunt silit să-l suport pe Thor care are, la fel ca mine, 11 ani, și se amuză teribil să stea pe capul meu și să tragă pârțuri. Poate că ar trebui să mă consoleze ideea că e și el aici... deci o să sufere cot la cot cu mine. Dar cam greu să mă consoleze ceva când sunt atacat cu damfuri de pârț!

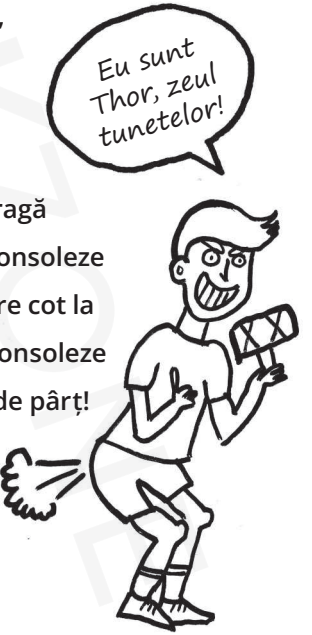

Aici, pe Pământ, trebuie să scriu zilnic, timp de o lună, în acest jurnal prostesc, ca să arăt că sunt o persoană bună, demnă de Asgard, ce-o mai însemna și asta.

Acum, probabil că zici „Loki, tu ești zeul minciunilor, cel mai mare trișor în viață... de ce n-ai putea să minți și-n jurnal și să zici că ai fost foarte bun toată luna?"

Din păcate, Odin, în înțelepciunea lui enervantă, s-a gândit deja la asta. Acesta e un jurnal magic. Dacă mint, cartea o să mă corecteze. De exemplu, dacă spun...

SUNT CEL MAI PUTERNIC DINTRE TOȚI ZEII

! **Rectificare: Nu, nu ești. Odin este. Tu ești un vierme amărât ale cărei unice puteri reale sunt transformările fizice și viclenia.**

... primesc acest tip nepoliticos de răspuns.

Așa că am de ales: fie mint și nu mă dezic de natura mea glorioasă, și mă las ocărât de această voce necunoscută și imaterială, fie spun plictisitorul, fadul și neatrăgătorul adevăr.

Rectificare: Nu sunt o voce necunoscută. Sunt întruchiparea lui Odin însuși, cu tot cu înțelepciunea lui. !

Dacă ești așa de înțelept, la ce număr mă gândesc?

Rectificare: Nu te gândești la un număr, ci la cum pute Odin! !

Ah! Bine, în cazul ăsta e posibil să fiu sincer în paginile care urmează. Există o primă dată pentru toate.

Nenorocirea a început cu un șiretlic în care au fost implicate zeița Sif, cu părul ei lung și blond, o foarfecă și un pui de somn inoportun. Nu vreau să intru în detalii, dar e limpede că nimeni din Asgard nu știe de glumă. Și nici ce-i aia tunsoare.

Următorul lucru pe care mi-l amintesc e că eram legat în lanțuri, dar dezlegat de puterile mele divine și aruncat în temniță, în timp ce Odin cocea o pedeapsă.

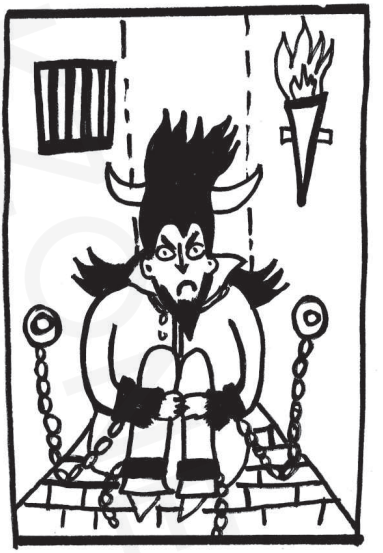

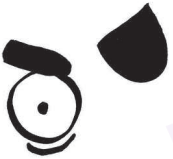

Pe repede înainte până în această dimineață, când am fost aruncat din închisoare, direct în lumina soarelui asgardian. Odin mi-a vârât această carte în mână și m-a izgonit din Asgard. Astfel că am zburat peste podul-curcubeu spre Midgard — sau, cum îi spuneți voi, muritorilor, Pământ.

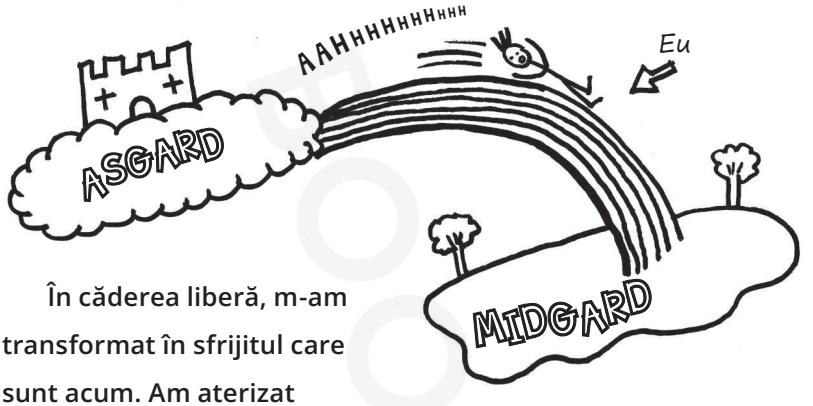

În căderea liberă, m-am transformat în sfrijitul care sunt acum. Am aterizat pe Pământ într-o mocirlă. Câteva clipe mai târziu, Thor a aterizat și el peste mine! Chiar și în forma lui umană, de copil, nu e deloc ușor! În plus, avea și ciocanul lui preferat, care-l făcea și mai greu. Mi-a făcut, firește, ditamai vânătăile.

M-am ridicat și am privit în jur. Mă aflam într-un loc sumbru plin de muritori. Nimeni nu se uita la mine. Ăsta a fost momentul în care mi-am dat seama că mă transformasem. De regulă, sunt atât de frumos, că atrag toate privirile!

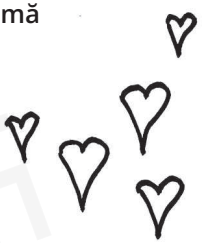

Rectificare: Ai o figură prea comună pentru un zeu, iar motivul pentru care toată lumea se uită la tine în Asgard e că nu ești în stare de nimic. !

V-am zis cât de tare URĂSC adevărul? E atât de urât și golaș, precum acele cârtițe-șobolan care arată ca niște pui roz de limax care au mestecat pietre.

Când au ajuns, Heimdall și Hyrrokkin nu păreau să-și fi schimbat înfățișarea prea mult, doar Hyrrokkin era pe jumătate cât înălțimea ei obișnuită, iar lui Heimdall îi dispăruse strălucirea zeiască.

Amândoi erau îmbrăcați în haine banale de oameni. Fără blana de animale și brățările și colierele de aur, Hyrrokkin părea acum, în ținuta ei umană, că se pregătește pentru o întâlnire a Societății Plicticoșenia și Monotonia. Mergea pe jos. De obicei călărește un lup cu șerpi în loc de hățuri.

Armura strălucitoare și armele vitejești ale lui Heimdall au fost înlocuite de o haină și de papuci. M-au condus până la o cocioabă unde aveam să locuim ca o pseudofamilie de muritori.

! **Rectificare: De fapt, e o casă drăguță după standardele umane, cu internet de mare viteză și duș cu presiune. Desenele de mai sus sunt eronate, dacă nu cumva niște minciuni scornite.**

În fine, să ne întoarcem la noua mea realitate oribilă. Am intrat într-una dintre cămăruțele anoste din noua noastră cocioabă, iar Heimdall și Hyrrokkin mi-au făcut instrucția.

! Rectificare: Hyrrokkin n-a zis de lup ca să te amenințe.

Amenințarea se subînțelege. Să nu fim ridicoli! Heimdall și Hyrrokkin nu i-ar fi spus lui Odin dacă făceam ceva bine. Mă urăsc.

! Rectificare: Heimdall te urăște, Hyrrokkin nu e decisă încă. Și n-o să-i raporteze lui Odin. Asta a fost pentru mine, pentru jurnal, ca să pot să mă evaluez.

! Bine!

- Tu, Loki, trebuie să arăți o îmbunătățire morală care se măsoară în puncte ale virtuții. Punctajul tău începe de la -3000. Ținta ta e +3000.

- Scorul va fi măsurat de o carte (adică de mine) care conține toată înțelepciunea lui Odin însuși, precum și informații importante despre secolul XXI.

- Hyrrokkin și Heimdall vor monitoriza deghizați fiind în părinți.

- Thor, așa-zisul tău frate, te va însoți în locuri din ținutul muritorilor unde părinții n-au ce căuta, cum ar fi la școală.

- Nu trebuie să-ți arăți adevăratele puteri de zeu niciunei ființe umane. Altfel, o să fii condamnat imediat și pedepsit pe veci.

- Dacă umanitatea va fi victima unei catastrofe în timpul șederii tale în Midgard, o să fii imediat pedepsit.

Stai! O să fiu blamat pentru *orice* eveniment apocaliptic petrecut pe Pământ în timpul șederii mele aici? Fie că e vorba despre un meteorit căzut sau un război nuclear? Sau despre vreo molimă ori invazie de lăcuste?

! **Exact!**

ABSOLUT NEDREPT!

! **În caz de urgență, trebuie doar să rostești cuvintele „HEI, ODIN”, și Stăpânul va răspunde.**

Sunt prea important ca să fiu tratat așa! Sunt Loki, cel mai deștept și mai ingenios șarlatan! Refuz să petrec o lună întreagă făcând doar lucruri cinstite și plicticoase. N-ar trebui să mai scriu în acest jurnal! Nu ești șeful meu!

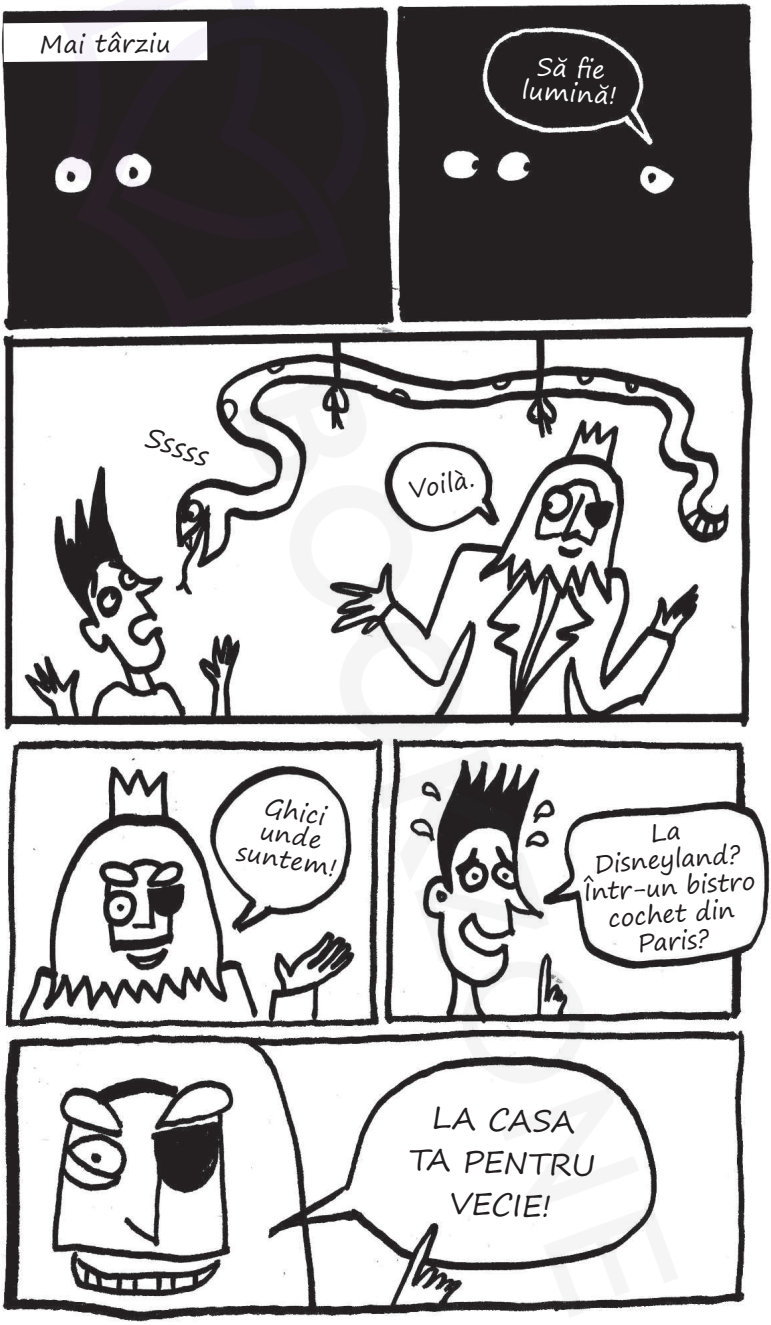
Mai târziu
Să fie lumină!
Sssss
Voilà.
Ghici unde suntem!
La Disneyland? Într-un bistro cochet din Paris?
LA CASA TA PENTRU VECIE!

Se pare că Odin ESTE șeful meu și va trebui să notez în acest jurnal orice fac. Deși mă doare să scriu, iată ce s-a întâmplat mai departe...

— Ai refuzat misiunea, a spus Odin. Iată consecințele. Fă cunoștință cu Fangy, cel mai rău dintre dușmani.

— Să nu ne pripim! am zis, ferindu-mă de veninul șarpelui. Ar trebui să vorbim despre asta ca doi adulți. Mă rog, doi adulți, dar dintre care unul în corp de copil.

Odin a făcut un gest de respingere, de parcă ar fi alungat un cățel neascultător.

— E clar că ești prea puturos ca să fii bun timp de o lună, așa că bun-venit aici pentru tot restul vieții. O cameră unde miroase a urină și a pește împuțit, în care răsună melodia pe care o urăști cel mai mult. Sif promite că o să vină să te tundă în mod regulat și că o să-ți lase resturile alea enervante de păr pe gât. Iar Thor o să...

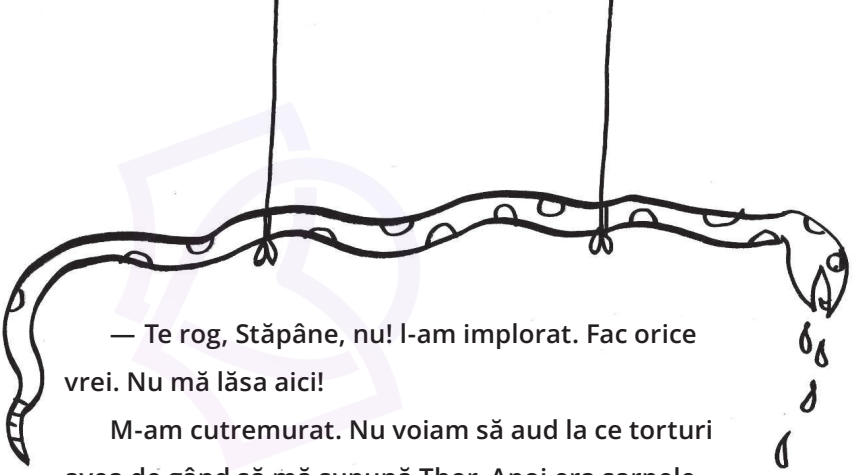

— Te rog, Stăpâne, nu! l-am implorat. Fac orice vrei. Nu mă lăsa aici!

M-am cutremurat. Nu voiam să aud la ce torturi avea de gând să mă supună Thor. Apoi era șarpele, care se târa deasupra mea, picurându-și otrava arzătoare.

Odin a început să adulmece.

— Nu cred că poți s-o faci. Ești fără vlagă!

Asta m-a durut.

— Ba NU! Eu sunt Loki! Un zeu! Pot face ORICE!

Odin m-a privit în tăcere o vreme.

Mi-am ținut răsuflarea — și nu doar din pricina mirosului teribil.

— Accept provocarea. Ai o lună ca să dovedești că ești demn de Asgard. Nici mai mult, nici mai puțin. Și dacă dai greș...

A dat din cap și a arătat spre șarpe. Cred că acesta mi-a făcut cu ochiul.

Apoi, fără alte vorbe, eram înapoi în cămăruța mea oribilă, întins pe patul incomod, cu lacrimi șiroindu-mi pe obraji.

Se pare că Odin va citi acest jurnal la sfârșitul lunii, când îmi va decide soarta. Mă voi întoarce acasă sau voi fi condamnat la tortură pe vecie?

DUN-DUN
DUNNNNNN!

muzică dramatică
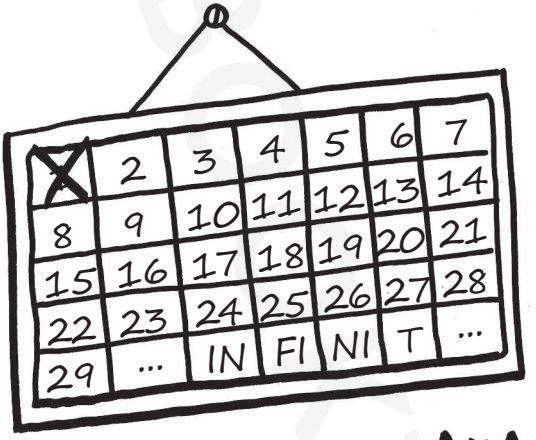
Va fi o lună foaaaaaaarte lungă.